

kateri je bil njegov odjemalec, kot lesni trgovec, kateri nakupuje les in deske po Pohorju ter Dravski dolini in jih hitro spravlja v druge roke.

Žeparska nadloga. Že zadnjič smo poročali, da se je natepla na Mariborski teden žeparska nadloga. Na veseličnem prostoru Mariborskega tedna je drzen žepar izmaknil kapetanu Borisu Jovanoviču denarnico s 360 din, kamnoseku Frideriku Čantarju 200 din, magistratnemu slugi Ivanu Šaberlu pa listnico s 100 din. Policija je aretirala več žeparjev, med njimi tudi zloglasnega Milana Triplata iz Zagreba. Zaprti tajijo odločno vsako krivdo. Obremenjuje osumljene nenavadna gorečnost za kongrese. Policija jim je dokazala, da so bili najprej na kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani. Od tam so se podali na obrtno razstavo v Celje, na 700 letnico minorskega samostana v Ptuj, od koder so romali z romarji na Ptujsko goro ter so nato padli policiji v roke na Mariborskem tednu.

Zalostna bilanca družinskega prepira. 20 letni Ignac Markež, zet posestnika Konrada Rajka pri Sv. Urbanu nad Mariborom, je v družinskem prepiru ranil z nožem v desno stran in v trebuh tasta. Zabodenega tasta so prepeljali v bolnišnico, orožniki pa so zaprli nasilnega zeta.

Vlomilci so odpeljali iz kleti sod vina. V noči na 11. avgust je bil izvršen od neznanec vlom v vinski hram g. kapetana Toša v Brengovi pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Tatovi so odpeljali z vozom sod s 700 litri vina.

Zalostna pesem noža. 26 letni zidarski pomočnik Konrad Rojko od Sv. Urbana pri Ptujju je dobil pri pretepu v krčmi več zabodljajev z nožem. V nezavestnem stanju in s smrtno nevarnimi poškodbami je bil oddan v ptujsko bolnišnico.

Izsledeni nepošteni preprogarji. Zadnjič smo poročali o raznih sleparijah, katere so zagrešili v Celju ter okolici prodajalci preprog. Policija je enega sleparjev, ka-

Le sodar zna narediti sod

kakor more perilo čisto oprati le dobro milo. Terpentinovo milo Zlatorog da gosto belo peno, ki z lahkoto odstrani vsako umazanijo. Le malo truda - in perilo je snežno belo, prijetno poduhteva in ostane dolgo trdna.

teri je prodajal v Celju in zastavljal za visoke vsote malovredne preproge, izsledila na Mariborskem tednu, dva njegova tovariša pa še išče.

Smola kravjega tatu. Brezposelni Alojz Zupančič, doma iz Višnje gore, si je dal izstaviti živinski potni list za 7 let staro kravo sive barve, katero bi naj odgnal v Brežice k mesarju z izgovorom, da je v službi pri nekem Pompetu blizu Zidanega mosta in ta potrebuje list. Oborožen z živinskim potnim listom je odrinil Zupančič peš proti Brežicam. V št. Lenartu pri Brežicah je odvezal v noči v hlevu revne ženske Katarine Šaling na potnem listu označeno kravo in jo je gnal preko njiv proti banovinski cesti. Srečal je gručo fantov, kateri so spoznali kravo in so obvestili o tatvini orožnike ter lastnico. Tata so kmalu imeli. Nekaj časa se je izgovarjal na pravilno izstavljeni potni list, končno se je pa le udal in priznal, da je bil namenjen z ukradenim živinčetom v Samobor pri Zagrebu na sejem, kjer bi ga bil prodal. Šalingovi so orožniki vrnili kravo, tata pa so predali sodišču.

Ali si že obnovil naročnino?

Izpred sodišča

Obsojen sleparski posredovalec služb. 31 letni Franc Knezer s Pobrežja pri Mariboru je bil sedemkrat predkaznovan zaradi goljufij, medtem štirikrat radi sleparskega posredovanja služb. Predstavljal se je za tkalskega mojstra iz Hutterjeve tovarne in obljubil raznim strankam proti nagradi, da jim bo oskrbel v tovarni službe. V minulem tednu je dajal pred mariborskim sodiščem odgovor, ker je v zadnjem času opeharil 11 oseb za zneske od 20 do 800 din. Knezerja so obsodili na 20 mesecev robije.

Obsojen radi prekoračenja silobrana. Veliki senat mariborskega okrožnega sodišča je obravnaval pretekli teden krvav obračun med sosedoma. Čevljarski mojster Fr. Škerjanec iz Mihalovcev je ustrelil 16. junija t. l. pred svojo hišo soseda in posestnika Matijo Vajda. Škerjanec in Vajda sta bila radi Vajdove nasilnosti že več let huda sovražnika. Dne 16. junija je Vajda grozil Škerjančevi ženi, da jo bo ubil. Škerjanec se je postavil v bran, pa je Vajda še njega ogrožal. Nato je Škerjanec skočil v hišo, nabil puško ter s praga ustrelil na daljavo enega metra Vajdo v srce, da je

Naočniki

Temnobarvni naočniki zoper sonce so danes zelo priljubljeni in to čedalje bolj. Celc ob dnevi brez sonca srečujemo ljudi s takšnimi naočniki. — Z zdravniškega vidika je treba k temu povedati, da gre za razvado, ki ni brez nevarnosti. Ultravijolični žarki sicer lahko kvarno vplivajo na očesno tkivo, vendar pa se dogaja to običajno le tam, kjer je sončna svetloba še posebno huda, n. pr. v visokem gorovju in ob vodovjih. V splošnem pa je sončna luč naravno dražilo in zato tudi neškodljivo. Zashitni naočniki nam ne zmanjšujejo samo razgleda, temveč povzročajo tudi naraščajočo občutljivost oči za svetlobo, tako da so nam po daljši rabi potrebni čedalje temnejši naočniki. V primerih

V mrežah greha

32

»Res?« je živahno vprašala Nina. V očeh ji je zagorel plamenček.

»Da!« je odgovorila Alojzija, ki je opazila nenadno spremembo v Nininem glasu in njenih očeh. Plamenček v očeh je kmalu ugasnil. Nina je resno odkimala.

»Ne verjamem, toda četudi bi me res ljubil, to na stvari ne bi nič spremenilo. Štefan Kmicic je zame umrl.«

Za hip je utihnila in opazovala Alojzijo. Nato je nadaljevala:

»Samo tega ne razumem, zakaj se vi mešate v to stvar. Kako korist imate od tega?«

»Nobene!«

Nina se je ironično zasmejala.

»Morda ste zaljubljeni v Štefana in zato hočete, da bi ga jaz rešila? Da, to je vzrok. Vi bi si radi priborili Štefana, od mene pa zahtevali, naj bi se zanj žrtvovala... ha, ha, ha!«

»Molčite!« jo je ogorčeno prekinila Alojzija. »Sami veste, da je vsaka vaša beseda laž.«

Nina se ni dala ugnati.

»Morda se še res ne zavedate svoje zaljubljenosti, a znaki pričajo o njej.«

»Varate se! Nisem zaljubljena v Štefana. Samo smili se mi. Še bolj pa se mi smili njegova uboga mati, ki silno trpi. Ali je vi ne pomilujete?«

»Moja mati mi je prva,« je odvrnila Nina.

»Vidim, da sem se zastonj obrnila na vas,« je toplo odgovorila Alojzija. »Škoda, da sem prišla sem. Žal mi je.«

O, nikar ne obžalujte!« je priliznjeno velela Nina. »Mene veseli, da ste prišli in upam, da me boste še večkrat obiskali.«

Alojzija je jezno odšla. Obžalovala je, da je že odrastlo dekle in ni mogla z nohti spraskati Nine in ji pipati las, kakor delajo otroci.

Spotoma je kupila časopis za neko bolnico, ki se je zanimala za dogodke v svetu in je bila zelo vesela, če ji je kdo tuintam prinesel kak časopis. Ker je hotela pregnati misli, ki so jo mučile, je začela pregledovati časopis. Nenadoma je obstala ko pribita. V listu je zagledala dve sliki in pod njima brala besede: »Dr. Ignacij Kelly in njegova nevesta Lavra.«

Alojziji se je stemnilo pred očmi. Hipoma je pozabila na Nino, Štefana in njegovo mater. Ena edina misel jo je mučila: Ignacij Kelly se je poročil in tako je za njo izgubljen. Lepih sanj, tihega upanja je za vedno konec.

Ni šla domov. Zdelo se ji je, da se bo zažula med tesnimi stenami. Kar tekla je iz mesta. Ko je bila daleč iz mesta med polji in travniki, je začelo deževati. Razširila je roke, se ozrla proti nebu in obupno zavpila:

»Le padaj, le padaj, dež! Moči me. Zame je vse končano. Bog ni uslišal mojih prošenj in sedaj ne maram, kar koli se bo zgodilo z menoj.«

bil pri priči mrtev. Med razpravo je Škerjanec dokazal, da je izvršil svoje dejanje v silobranu, zaradi česar je bil obsojen samo radi prekoračenega silobrana na šest mesecev strogega zapor.

Dva obsojena radi uboja. Pred senatom okrožnega sodišča v Celju sta dajala v minulem tednu odgovor 28 letni hlapec Franc Čretnik in 23 letni hlapec Franc Pušnik iz Brd pri Slovenjgradcu. V nedeljo, 16. julija, popoldne je bilo v Prednikovi gostilni v Brdcah pri Slovenjgradcu več domačinov. Tja je prišel tudi Franc Slameršek, ki je bil znan izživač. V veži je zaklical »auf Brdjani!«, odprl nož in tako čakal. K njemu je stopil Franc Pušnik, ga zgrabil za vrat in mu nagnil glavo nazaj. V tem je prihitel iz gostilniške sobe Franc Čretnik z odprtim nožem, skočil k Slameršku in mu prizadejal z nožem devet poškodb. Zabodel ga je v srce, v pljuča, v mezinice desne roke in petkrat v hrbet. Slameršek je šel kljub hudim poškodbam še kakih 60 korakov daleč, nato pa se je zgrudil in umrl. Čretnik je bil obsojen na tri leta, Pušnik pa na dve leti in pol robije.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V začetku t. m., in sicer od 3. do 5. avgusta, se je vršil v Martinišču uspešni tečaj SKAD Zavednosti. Za časa tečaja je bilo sedem predavanj, katerih snov je bila črpana iz preteklih problemov Slov. Krajine. Po tečaju je bil občni zbor. Novi predsednik je Zver Avgust. — Tukajšnji katastrofski pomočnik Albert Plinter je bil premeščen v katastrofski oddelček finančnega ministrstva v Beogradu.

Turnišče. Naš g. dekan je bil te dni v Ljubljani na zdravniški preiskavi, pri kateri je bilo ugotovljeno, da je precej šibkega zdravja, zato potrebuje daljšega odmora, vendar pa ne miruje, temveč je pridno na delu, da bi bil čimprej dograjen prepotrebni prosvetni dom. G. dekanu želimo krepkega zdravja, da bi bil še dolgo med nami! — Nedavno se je pri kopanju občutno po-

škodoval dijak Zdravec Jožef. Skočil je namreč na stor, ki mu je prizadejal na hrbtu resno poškodbo. — Prejšnjo nedeljo ponoči je bil močan vihar, ki je napravil mnogo škode, a prepotrebne dežja vendar ni bilo, čeprav je že taka suša, kakršne že dolga leta ni bilo. Vsi smo radi tega zelo zaskrbljeni, ker bo naš jesenski pridelek popolnoma uničen.

Črensovec. Mlatilni stroji so že utihli s svojo mumljajočo pesmijo. Prenehalo je tudi veselo petje in vriskanje radostnih mlatičev, ki je ob priliki mlatitve daleč skoraj od vsake hiše. Ni pa še nehala žalost onih, katerim je neizprosna nesreča pri mlatitvi povzročila kako telesno poškodbo ali pa jim je celo koga iztrgala iz svoje srede. Taka žalost je zadela Rosovo družino. Njihov sin Franc je v Trnju pri stroju pomagal razvezovati snopje. Ko so že čistili zrnje z mlatilnega stroja, je porival zrnje z nogo v mlatilnico. Pri tem se je držal za eno lato »simbe«. Ker pa je lato bila že strohnela, se je zlomila in fant je prišel z nogo v mlatilni stroj, ki mu jo je zdrobil. Prepeljan je bil v soboško bolnišnico, kjer so mu odrezali nogo pod kolenom. — Se hujša nesreča se je pri mlatitvi zgodila prejšnji teden na Kapei, kjer je postal smrtna žrtev 70 letni Lebar Vendel, tast župana občine Gaberje. Starček je namreč razvezoval snopje in ko je čistil stroj, mu je spodrsnilo ter je z roko prišel v stroj, ki mu je poleg roke odtrgal tudi del glave. Lebar je bil pri priči mrtev. Pogreba se je udeležilo lepo število ljudi. Bog mu daj nebesa, a preostali naši sožalje!

Beltinci. Naši Beltinčanje so na festivalu slovenskih narodnih običajev in plesov v Mariboru prijetno presenetili številno občinstvo. Nastopili so ob spremljavi domače Kociprove godbe z originalnimi, drugod že davno pozabljenimi plesi, kot so »Šošarski ples«, »Šamarjanka«, »Marko skače« itd. Vsi plesi so bili za gledalce povsem

Pri težki stolic, napetosti, glavobolu zaradi zaprtja očisti ena do dve čaši naravne »Franz-Josefove« grenke vode prebavne organe. »Franz-Josefove« vodo lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

novi in nenavadni, zato je občinstvo nastopajoče nagradilo z odobravanjem. O njih nastopu je časopisje poročalo zelo pohvalno. Tudi mi smo ponosni, da so naši rojaki tako dostojno predvajali slovenski javnosti naše narodne dragocnosti.

Šalovec. Ob koncu preteklega meseca je izbruhnil požar na strehi stare, lesene in s slamo krite hiše posestnice Herceg Neže in Županek Sidenije. Na stanovanjskem poslopju je zgorelo le ostrešje, dočim je gospodarsko poslopje pogorelo do tal. Ker so bila uničena poslopja že precej zapuščena in v slabem stanju, škoda ni ravno velika. Kaj čuden je pojav, da se požari po naši Goriški stalno pojavljajo. Brez dvoma je na delu zločinski rok. Pa se bo že enkrat ujela!

Nedelica. Pred kratkim so v visoki starosti 72 let umrli dobra in verna Balkanova, p. d. Jürjova mati. Po svoji dobroti in darežljivosti je bila znana daleč naokrog, zato je njhova smrt posebno občutno zadela siromake, ki so pri nji našli vedno zaslombo. Naj počiva v miru, žalujočim pa naše sožalje!

Doljelendavske gorice. Pred kratkim sta se sprija v vinegradu radi meje mejaša Hozjan Jožef in Jaklin Stefan, oba iz Polane. Beseda je dala besedo in nazadnje je ves razjarjeni Hozjan z vilami prebodel Jaklina, ki se je ves okrvavljen zgrudil. Onemogli so spravili v soboško bolnišnico. Njegovo stanje je prav resno. — V naši fari zadnje čase ponovno razsaja griža, ki je pobrala že več ljudi.

Dolina. Končno so se uresničile naše dolgoletne želje, da bi tudi mi dobili lastno kapelico. Z zidanjem smo že začeli. Kapelica bo posvečena Sv. Duhu ter bomo imeli vsako leto na binkoštni ponedeljek svoje prošenje.

Odrauci. Minuli teden je Hozjanova Micka po nesrečnem naključju padla s kolesa in si zlomila nogo. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Kobilje. Pred nedavnim je prišlo med finančnimi organi in našim gostilničarjem N. radi neke preiskave do nesporazuma, pri čemer se je hotel gostilničar fizično lotiti službujočih organov. Zagovarjati se bo moral radi tega pri sodišču.

Dež je bil vse bolj gost. Alojzija se je sključila in zavila v plašč.

Cele ure je že blodila, ko je naposled prispela do hiš. Vse je bilo zavito v temo. Znašla se je na križpotju. Ena pot je vodila naravnost naprej, druga pa je zavila na levo.

Alojzija je izbrala ravno cesto. Ko je že šla kake četrt ure, je cesta v ostrem ovinku zavila na desno. Alojzija je šla, ne da bi se vprašala, kam pride. Bila je vsa premočena in utrujena. Ni se zmenila za to. Kljubovala je dežju, noči, utrujenosti, samo da bi zadušila v sebi bol. Ko se je na vzhodu nebo začelo svetlikati, je zagledala v bližini grič. Lezla je na vrh, da bi se razgledala po okolici.

Pod hribom je zagledala mesto. V svoji zmedenosti ga ni spoznala. Ko se je vrnila na cesto, je prvega človeka, ki ga je srečala, vprašala, kako se imenuje tisto mesto.

»Pikerton!« je kratko odvrnil mlekar, ki je začuden strmel v premočeno, utrujeno potnico.

»Hvala Bogu!« je vzdihnila Alojzija, ki je čutila, da so njene moči izčrpane in bo kmalu omagala. Samo to je želela, da bi čim prej bila v svoji sobici.

Tovarišice so bile ravno pri sv. maši, ko je oprezno smuknila skozi glavna vrata. Upala je, da se bo neopaženo prikradla v sobo, toda nenadoma je zaslišala glas s. Benigne:

»Alojzija! Za božjo voljo, kje si bila vso noč?«

»Na sprehodu!« je tiho odvrnila Alojzija.

»Ka-aj? Na sprehodu? Toda kje?« je začudeno vprašala sestra.

Prijela je Alojzijo za rame in ji pogledala v oči. »Moj Bog!« je nadaljevala. »Saj si vsa premočena. Še prehladiš se... Takoj v sobo in posteljo! Anita ti bo prinesla čaj. Potem boš povedala, kje si bila. Sedaj pa teči!«

Alojzija je ubogala.

Po zajutruku je trdno zaspala. Šele popoldne se je vzbudila in izvedela novico, ki je s sočutjem napolnila vso hišo. Ponoči je umrla Stefanova mati. Nenadoma ji je slabo postalo. Takoj je prišel duhovnik, ki ji je podelil sv. zakramente. Kmalu nato je mirno umrla. Alojzija je pokopala glavo v blazine in je bridko jokala. Zelo ji je bilo hudo, da ob smrti uboge starke ni bila doma.

25.

Štefana je materina smrt zelo potrla. Sicer je vedel, da je njena smrt blizu, toda neki čut mu je šepetal, da ne bo umrla, dokler se on ne bo rešil in ji povrnil vso ljubezen. In sedaj se je vendar zgodilo. Nikoli je ne bo videl in slišal. Ne bo ji mogel pokazati svoje velike, v trpljenju očiščene ljubezni.

Neprestana misel na materino smrt in obupni položaj, ki se je v njem nahajal, je povzročila, da je Štefan polagoma popolnoma otopel. Zgubil je veselje do čitanja, učenja in dela.

Nadzornik je o vsem tem poročal novemu ravnatelju, ki je pred nekaj tedni prišel. Ravnatelj je

vnetja v veznem tkivu in v mrežnici oči so takšni naočniki seveda potrebni, toda ljudje z zdravimi očmi bi se jih morali izogibati kolikor mogoče, da ne bodo utrpeli trajne okvare vida.

Dvoboj na dnu morja.

Pred romunskim prištaniščem Konstanca se je potopil neki parnik. Dva potapljača sta istočasno stopila v kajuto, v kateri je bila skrinjica z zlatom. Ker bi tistemu, ki bi jo prvi našel, pripadla znatna najdenina, sta se oba moza spopadla ter se začela obdelovati s svojima sekirama. Eden izmed obeh potapljačev je drugemu razbil čelado, tako da je moral ta hitro signalizirati, naj ga potegnejo kvišlac. Pozneje sta oba moza sklenila, da si bosta dobilek delila...